STRESZCZENIE

Przedmiotem badań podjętych w rozprawie doktorskiej była relacja między międzynarodową ochroną uchodźców a bezpieczeństwem państwa na gruncie prawa międzynarodowego publicznego. Główny problem badawczy sprowadzał się do ustalenia, czy normy prawne leżące u podstaw tych obszarów pozostają w konflikcie, czy też wykazują spójność normatywną.

Głównym celem badawczym było wypracowanie modelu międzynarodowej ochrony uchodźców z perspektywy obowiązku zapewnienia bezpieczeństwa państwa. Jego realizację wspierały cztery cele pośrednie, służące określeniu istoty i zakresu międzynarodowej ochrony uchodźców oraz bezpieczeństwa państwa, a także ustaleniu charakteru zachodzących między nimi zależności. Relacje te analizowano na płaszczyźnie podmiotowej, aksjologicznej i normatywnej. Sformułowano cztery hipotezy badawcze, które poddano weryfikacji.

W badaniach podstawowe znaczenie przypisano metodzie analitycznej, umożliwiającej wykorzystanie dorobku nauki prawa międzynarodowego. Zastosowano również metodę formalno-dogmatyczną, a uzupełniająco metodę prawnoporównawczą i historyczną. Pomocniczo wykorzystano metody pozaprawne: statystyczną oraz studium przypadku, uwzględniając kryzys migracyjny w Europie od 2015 r., sytuację na granicy polsko-białoruskiej od 2021 r. oraz wojnę w Ukrainie od 2022 r.

Przeprowadzone badania wykazały, że relacja między normami prawnymi leżącymi u podstaw międzynarodowej ochrony uchodźców i bezpieczeństwa państwa ma charakter zasadniczej spójności normatywnej, nie zaś generalnego konfliktu. Oba obszary mogą współistnieć w sposób komplementarny, przy poszanowaniu zobowiązań międzynarodowych. Pierwsze trzy hipotezy badawcze zostały potwierdzone, natomiast czwarta została potwierdzona częściowo i doprecyzowana w zakresie funkcji zasady *in dubio pro dignitate*.

Wyniki badań pozwoliły na rozwiązanie głównego problemu badawczego, realizację celu głównego i czterech celów pośrednich oraz wypracowanie modelu międzynarodowej ochrony uchodźców z perspektywy obowiązku zapewnienia bezpieczeństwa państwa, stanowiącego zasadniczy rezultat rozprawy.

A. Stabosz-Lis